

Arrestnummer 2012 / 1838
Repertoriumnummer 2012 / 4502
Datum van uitspraak 2 mei 2012
Rolnummer

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Uitspraken		
Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Rechtsmiddelen

Hof van beroep Antwerpen

achtste kamer
burgerlijke zaken

Arrest

**STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR VLAAMS
GEWEST** bevoegd voor het grondgebied van de
PROVINCIE , met burelen te

appellant

vertegenwoordigd door Mr. loco Mr.
, advocaat te

tegen de beschikking van de beslagrechter in de
Rechtbank van eerste aanleg te Tongeren van 8
september 2011

tegen

1. , geboren te op

2. geboren te
op

samenwonende te

geïntimeerden

beiden vertegenwoordigd door Mrs. en
loco Mrs. | , advocaten
te

verschijnt tevens in persoon

1. De antecedenten en de vorderingen

Het voorwerp van de door _____ en _____ bij dagvaarding d.d. 17.3.2011 tegen DE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR van het VLAAMSE GEWEST - hierna kortweg DE INSPECTEUR genoemd - ingestelde vordering en de daaraan ten grondslag liggende feiten werden uiteengezet in de bestreden beschikking d.d. 8.9.2011 van de beslagrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Tongeren en het hof verwijst daar naar.

De eerste rechter verklaarde het verzet gegrond en veroordeelde DE INSPECTEUR tot betaling van een basisrechtsplegingsvergoeding van 1.320 EUR.

DE INSPECTEUR heeft bij een ter griffie van het hof op 10.10.2011 neergelegd verzoekschrift hoger beroep ingesteld en besluit tot de ongegrondheid van de vordering en is bovendien van oordeel dat hij hoe dan ook niet kan veroordeeld worden tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding.

_____ besluiten tot de ongegrondheid van het hoger beroep.

Uit de redactie van hun conclusie in hoger beroep blijkt dat zij, zoals trouwens ook in eerste aanleg, enkel een schadevergoeding van 10.000 EUR vorderen in de (door de eerste rechter niet gevolgde) hypothese dat zou geoordeeld worden dat DE INSPECTEUR op een terrechte wijze de dwangsom zou gevorderd hebben omdat dan de uitoefening van dit recht rechtsmisbruik zou uitmaken.

2. Beoordeling

I.

Uit de bepalingen van het in 2006 geldend artikel 152, lid 3 DRO (het huidige daarmee volledig overstemmend artikel 6.1.45, lid 3 VCRO) volgt dat behoudens bewezen bedrog van de overtreder op het ogenblik van de vaststellingen, het daarin vermelde proces-verbaal van vaststelling van de bevoegde stedenbouwkundige inspecteur waarin gesteld wordt dat de opgelegde herstelmaatregel volledig werd uitgevoerd, in de regel het onweerlegbaar bewijs vormt dat de herstelmaatregel werd uitgevoerd.

Dergelijk bedrog van de overtreder is niet bewezen door de door DE INSPECTEUR ingeroepen processen-verbaal van 2010 terwijl wat de advocaat van de klachtdoende partij (buur) daarover zegt in een brief d.d. 9.4.2010 op geen enkel objectief gegeven gesteund is: het is niet bewezen dat de overtreder(s) in 2006 over een deel van de bestaande vloerplaat van de afgebroken loods teelaarde zou(den) gestrooid hebben.

II.

Verder blijkt uit voormelde processen-verbaal van 2010 ook niet dat de in 2006 ter plaatse gekomen bevoegde stedenbouwkundige inspecteur zich zou 'vergist' hebben toen hij aldaar vaststelde dat het volledig herstel in de oorspronkelijke staat, dit is de volledige afbraak en verwijdering van de gebouwde loods (950 m²) en vloerplaat, uitgevoerd werd.

Enkel) blijkt in 2010 nog ter plaatse geweest te zijn en uit haar p.v. blijkt niet op welke gegevens zij zich steunt om te besluiten : *"er ligt een gedeelte van de originele betonnen vloerplaat met een breedte van ca 5,0 m en een dikte van 12cm. Deze verharding doet dienst als toegangsweg naar het voorliggend werkhuis..."*. Hoe de originele betonnen vloerplaat van de loods er uit zag blijkt ook al uit niets.

Uit het p.v. dat) opstelde, maar dat zij niet ondertekende, blijkt ook niet dat er nog resten van muren van de in 2006 afgebroken loods zouden achtergebleven zijn.

In een p.v. d.d. 28.5.2010 stelt) gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, wel vast dat voormelde gedeelten van de 'wederrechtelijke loods' nog op het perceel te) aanwezig waren, doch uit niets blijkt waarop zij zich daarvoor steunde nu zij niet ter plaatse geweest is en in het p.v. als informatiebron enkel verwijst naar het hoger aangehaald p.v. van)

Bovendien hebben) op niet door DE INSPECTEUR weerlegde wijze laten gelden dat zij na de doorgevoerde afbraak van de loods en vloerplaat in 2006 niets meer te maken hadden met) die ter plaatse haar activiteiten (raambouw) uitoefent.

III.

Om al deze redenen, die de motieven van de eerste rechter deels wijzigen en aanvullen, heeft de eerste rechter terecht het verzet tegen het bevel tot betalen van beweerd tussen 18.12.2010 en 24.02.2011 verbeurde dwangsommen gegrond verklaard.

IV.

Zoals hoger gesteld, vorderen
rechtstoestand geen schadevergoeding.

In die

V.

Uit de motieven van het arrest nr. van 8.3.2012 van Het Grondwettelijk Hof volgt dat de stedenbouwkundige Inspecteurs de herstellvordering in volle onafhankelijkheid in het algemeen belang, met het oog op het vrijwaren van de goede ruimtelijke ordening, moeten kunnen uitoefenen en dit zonder rekening te moeten houden met het financieel risico verbonden aan een proces en dat daarom artikel 1022 Ger.W. de artikel 10 en 11 van de G.W. schendt in zoverre een rechtsplegingsvergoeding ten laste van het Vlaamse Gewest kan worden gelegd wanneer de stedenbouwkundig Inspecteur in het ongelijk wordt gesteld bij zijn op grond van artikel 6.1.43 van de VCRO voor de burgerlijke rechter ingestelde herstellvordering.

Door in onderhavig geschil een bevel tot betaling van beweerd verbeurde dwangsommen te laten betekenen en dit op grond van een door het hof van beroep opgelegde herstelmaatregel die volgens de Inspecteur niet volledig uitgevoerd zou zijn, treedt de stedenbouwkundige Inspecteur ook op in de uitoefening van de herstellvordering en kan om de hoger aangehaalde motieven van het Grondwettelijk Hof, die dit hof bijtreedt, geen rechtsplegingsvergoeding toegekend worden.

3. Beslissing

Het hof doet uitspraak op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het Hof,

Verklaart het hoger beroep enkel gegrond wat betreft de toegekende rechtsplegingsvergoeding en desbetreffend opnieuw recht doende;

Zegt voor recht dat in onderhavige procedure in beide aanleggen geen rechtsplegingsvergoedingen kunnen toegekend worden.

Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van

2 mei 2012

door

dd Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Griffier